

Azonosító	A bejelentés tartalmi kivonata	Státusz	Vizsgálat eredménye
1460003	<p>Bejelentő álláspontja szerint az Országgyűlés csak részben tett eleget az Európai Parlament és a Tanács szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról és a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20 -i (EU) 2019/1158 irányelvéből (a továbbiakban: Irányelv) származó jogalkotási kötelezettségének. Az Irányelv 9. cikke szerinti rugalmas munkafeltételek kizárólag a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvénybe, valamint a közszolgálati tisztviselők munka- és pihenő idejéről, az igazgatási szünetről, a közszolgálati tisztviselőt és a munkáltatót terhelő egyes kötelezettségekről, valamint a távmunkavégzésről szóló 30/2012. (III. 7.) Korm. rendeletbe kerültek be, azonban ez a Kormányrendelet nem irányadó a különleges jogállású szerveknél foglalkoztatott köztisztviselőkre.</p>	lezárt	<p>A Miniszterelnöki Kormányiroda tájékoztatása szerint 2023. január 1. napjától hatályba lépett az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi LXXIV. törvény, amely az Irányelv rendelkezéseiből eredő jogharmonizációs kötelezettség teljesítése érdekében valamennyi jogállási törvény módosítását tartalmazta, így többek között a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. tv. (Küt.) érintett rendelkezéseinek a módosítását is (34. alcím).</p> <p>A különleges jogállású szerveknél közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatottakra a Küt., munkaviszonyban foglalkoztatottakra a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény rendelkezéseit a Küt.-ben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Hangsúlyozni szükséges, hogy a Küt. a többi jogállási törvénytől eltérően speciális jogállású törvénynek tekinthető, hiszen a jogalkotó tiszteletben tartja a különleges jogállású szerveknek a Kormány irányítási és szabályozási jogkörétől való függetlenségét; a törvény csak a legfontosabb keretszabályokat állapítja meg, biztosítva ezáltal a különleges jogállású szervek önállóságát. A fentiekre figyelemmel - a kormányrendeleti szintű jogalkotást mellőzve - a különleges jogállású szerv hivatali szervezetének vezetője köteles a Küt.-ben meghatározott kérdésekben, valamint az általános munkáltatói szabályozási hatáskörébe tartozó kérdésekben közszolgálati szabályzatot kiadni. A Küt. 2023. január 1. napjától hatályba lépett 46. § (6) bekezdése az Irányelv 9. cikkében foglalt rendelkezéseknek való megfelelés érdekében rögzíti, hogy a különleges jogállású szerv hivatali szervezetének vezetője közszolgálati szabályzatban határozza meg:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a közszolgálati jogviszony létesítéséhez kapcsolódóan a köztisztviselőt terhelő kötelezettségeket, b) a munkáltatói jogkör gyakorlóját a kinevezéssel kapcsolatban és a közszolgálati jogviszony fennállása alatt a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás megállapításával kapcsolatban terhelő kötelezettségekre vonatkozó részletes szabályokat, c) a részmunkaidőben történő foglalkoztatás lehetőségével összefüggő munkáltatói kötelezettségeket, valamint az atipikus foglalkoztatási formákhoz kapcsolódó tájékoztatási kötelezettségeket, d) az atipikus foglalkoztatási formára való áttérés köztisztviselő általi kezdeményezésére és a kérelem elbírálására vonatkozó szabályokat. <p>Mivel az Irányelv 9. cikke nem határozza meg, hogy a jogalkotónak milyen szabályozási szinten szükséges meghoznia az említett intézkedéseket, ezért ebben az esetben is a Küt. említett főszabálya érvényesül, azaz a munkáltatónak a rugalmas munkafeltételekre vonatkozó részletszabályokat is közszolgálati szabályzatban kell meghatároznia. A fentiek alapján megállapítható, hogy a jogalkotó az Irányelvből eredő jogharmonizációs kötelezettségének a Küt. esetében is eleget tett. Ezt támasztja alá a Küt. 107. § f) pontja is, amely a jogharmonizációs záradék részeként rögzíti az Irányelvet.</p>